

tionens Ordning og Udstrækning, og Andre ikke forstode sig derpaa, men maatte som blinde Med-
 skaber sige Ja dertil. Saaledes troer jeg imid-
 lertid ikke, at Forholdet er, og det vilde ogsaa
 være høist beklageligt, om det var saaledes.
 Jeg anseer det for rigtigt og i sin Orden, at
 medens Administrationen gjør sine Meninger
 gjældende om disse Forhold, maae Andre, der
 staae udenfor den, ogsaa kunne danne sig en
 begrundet Mening og have Opfordring til at
 gjøre denne Mening gjældende, thi det gaaer
 jo i dette Tilfælde, som det gaaer overalt, at
 de Sagkyndige kunne være meget gode til at
 dømmе om en Sag, de kunne ikke undværes,
 men det vilde være høist ulykkeligt i alle For-
 hold, om de Sagkyndige vare de ene Afgjø-
 rende. Jeg troer ogsaa, at det ærede Med-
 lem, som fremsatte denne Mening, ved sit eget
 Exempel i mange store og vigtige Sager, som
 tidligere have været behandlede, har viist, at
 han veed fuldstændigt og meget hurtigt at sætte
 sig ind i flige Forhold, og han har endogsaa
 viist en saa overordentlig Dydgtighed i den Hen-
 seende, at der senere fra Thingets Side har
 været betroet ham Ledelsen af disse Sagers
 Gjennemførelse. Altsaa, det ærede Medlems
 eget Exempel taler ogsaa imod ham ved denne
 Leilighed. Jeg havde den Ære at sidde i det
 Udvalg, som behandlede Loven af 31te Marts
 1860; jeg havde den Ære at være Ordfører
 for dette Udvalg, og jeg troer at kunne sige,
 at vi der virkelig dannede os en temme-
 lig begrundet Mening om disse Forhold.
 Vedkommende Minister gav Ordføreren An-
 visning paa en høitstaaende Embedsmænd
 i Ministeriet, hvem Ordføreren confererede med
 om de forskjellige Spørgsmaal, der kom for i
 Udvalget, og Udvalget kom til det Resultat, at
 Antallet af de Embedsmænd, der vare opførte,
 vilde kunne noget indskrænkes, medens Udvalget
 ikke tiltroede sig et saa fuldstændigt Kendskab
 til Sagerne, at det kunde sige, i hvilke bestemte
 Contoixer en saadan Indskrækning maatte kunne
 skee. Man forhandlede imidlertid med Mini-
 steriet, og idet man i Udvalget var enig om,
 at en Indskrækning maatte finde Sted, og
 angav sine Grunde derved, overlod man til den
 Minister, der havde indbragt Sagen, nærmere
 at angive, i hvilke Contoixer og i hvilke Punkter

han meente, at Indskrækningen kunde foregaae,
 naar den overhovedet skulde gjøres. Dette
 viser, at en Samvirken mellem dem, der ikke
 kjende til Administrationen, og selve Admini-
 strationen kan have sin store Betydning, idet
 min Erfaring har lært mig, at navnlig ved
 denne Lov havde det sin store Betydning.
 Der er mange Spørgsmaal, om hvilke Andre
 kunne dømmе ligesaagodt som Administrationen,
 f. Ex. Spørgsmaalet om Arbeidstiden. Naar
 man vil vurdere den Løn, der fastsættes for
 Embedsmændene, kommer man ofte til at tale
 om, hvad Mænd i private Stillinger med om-
 trent samme Kundskaber have; men her troer
 jeg, at man næsten altid overseer, at i den pri-
 vate Virksomhed fordrer man langt mere Ar-
 bejde, man nyies ikke med 5 til 6 Timers dag-
 ligt Arbejde, og derfor maae de, der ikke have
 været i Administrationen, men dog ogsaa have
 maattet arbejde, have et ganske andet Begreb
 om, hvilken Arbeidstid en Mand maa have,
 og at der kan udføres Meget af en Mand ud
 over 5, 6 Timer dagligt. Vil man f. Ex. tage
 en Brygger, som har en saa stor Indtægt,
 at den kan løbe op til et Par Ministergager,
 da er det ganske vist, at en saadan Brygger
 maa staae tidligt op og gaae sildigt tilfængs, være
 allevegne i sin Vædrift og desuden være under-
 kastet alle Concurrænsens Indflydelser, de om-
 værende Tidsforhold, der kunne have Ind-
 flydelse paa hans Vædrift, og andet Saadant.
 Han maa saaledes ganske anderledes anspeinde
 baade sine aandelige og legemlige Kræfter for at
 tilveiebringe et Resultat, som dog en forandret
 Conjunctur kan stille ham af med imorgen,
 medens Embedsmændene kan sige til sig selv:
 Naar Du sidder 5 til 6 Timer dagligt paa Dit
 Contoir, saa sidder Du sikkert, der er ingen
 Concurræns, Du har Din Løn sikkert, saalænge
 Du har Kræfter til at sidde i Embedet, og
 naar Du ikke har det længere, saa faaer Du
 en rundelig Pension at leve af. Dette er
 Forffjellen. Det gaaer altsaa ikke an at sam-
 menligne Embedsmændene med Bryggere eller
 Andre i lignende Stillinger. — Naar den
 ærede Finantsminister nylig gjorde gjældende,
 at han ikke kunde gaae ind paa en Forandring
 i de Grundsætninger, hvorpaa Loven af 1860
 var bygget, da den kun er 7--8 Aar gammel,